

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาสัมฤทธิผลในการเรียนภาษาอังกฤษเฉพาะในค่านโครงสร้าง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สายอาชีพ แผนกพัฒนศึกษา ในโรงเรียนราษฎร์ และศึกษาปัจจัย 2 อย่าง คือ เพศและทัศนคติ ที่อาจมีผลต่อการเรียนของนักเรียนดังกล่าว

ตัวอย่างประชากร

ตัวอย่างประชากร เป็นนักเรียนชายหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคปลายของปีการศึกษา 2517 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สายอาชีพ แผนกพัฒนศึกษา ในโรงเรียนราษฎร์ จำนวน 5 โรงเรียน ตัวอย่างประชากรที่สุ่มมาจากแต่ละโรงเรียนไม่เท่ากัน คือ โรงเรียนคุณิทธิพัฒนศึกษา 80 คน โรงเรียนพัฒนศึกษาธุรกิจบัณฑิตย์ 62 คน โรงเรียนพัฒนศึกษาสันติราษฎร์ 55 คน โรงเรียนพัฒนศึกษาราชดำเนินธนบุรี 88 คน และโรงเรียนพัฒนศึกษาเจ้าพระยา 50 คน แบ่งนักเรียนออกเป็น 4 กลุ่มตามปัจจัยที่ตั้งไว้ คือ กลุ่มนักเรียนชายที่ชอบภาษา อังกฤษ กลุ่มนักเรียนหญิงที่ชอบภาษาอังกฤษ กลุ่มนักเรียนชายที่ไม่ชอบภาษาอังกฤษ และกลุ่มนักเรียนหญิงที่ไม่ชอบภาษาอังกฤษ

วิธีคำนวณงาน

ผู้วิจัยสร้างแบบทดสอบสัมฤทธิผลในการเรียนโครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษจำนวน 100 ข้อ ค่าความเชื่อถือได้เท่ากับ .88 แบบทดสอบชุดนี้มีค่าความยากอยู่ในระดับปานกลาง และมีค่าอำนาจจำแนกปานกลางเช่นกัน

ในการวิเคราะห์ข้อมูล นำแบบทดสอบไปทดสอบนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ดังกล่าว เพื่อนำคะแนนมาวิเคราะห์หาสัมฤทธิผลในการเรียนโครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษ โดยวิธีหาค่าเฉลี่ยคะแนนของนักเรียนทั้งหมด ใช้สูตร $\bar{x} = \frac{\sum fx}{N}$ คำนวณร้อยละของนักเรียนที่ทำข้อสอบ

แต่ละข้อนี้ และเลือกวิเคราะห์เฉพาะข้อที่มีนักเรียนทำมีร้อยละ 50 ขึ้นไป จากนั้นแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มตามเพศและทัศนคติ เพื่อทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างโดยวิธีวิเคราะห์หาค่าความแปรปรวนชนิด 2 ตัวประกอบ

สรุปผลการวิจัย

1. คะแนนสัมฤทธิ์ผลเฉลี่ยในการเรียนโครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สายอาชีพ แผนกพัฒนวิชาการ ในโรงเรียนราษฎร์ เท่ากับ 42.93 นักเรียนทำข้อสอบได้เกินค่าเฉลี่ยเพียง 88 คน จาก 335 คน แสดงว่าสัมฤทธิ์ผลในการเรียนโครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษของนักเรียนดังกล่าวอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ

2. คะแนนสัมฤทธิ์ผลเฉลี่ยในการเรียนโครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษแยกตามโรงเรียนได้ดังนี้ โรงเรียนกุสุมพิทยการ เท่ากับ 51.31 โรงเรียนพัฒนวิชาการธุรกิจบัณฑิต เท่ากับ 42.46 โรงเรียนพัฒนการสันติราษฎร์ เท่ากับ 41.45 โรงเรียนพัฒนการราชดำเนินธนบุรี เท่ากับ 39.57 โรงเรียนพัฒนการเจ้าพระยา เท่ากับ 37.60

3. ด้านความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยอื่น คือ เพศและทัศนคติ กับสัมฤทธิ์ผลในการเรียนโครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษ ของนักเรียน สรุปผลได้ดังนี้

3.1 ด้านความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับสัมฤทธิ์ผลในการเรียนโครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษ ปรากฏว่า ความแตกต่างระหว่างเพศไม่มีความสัมพันธ์กับสัมฤทธิ์ผลในการเรียนโครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษ

3.2 ด้านความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติกับสัมฤทธิ์ผลในการเรียนโครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษ พบว่า สัมฤทธิ์ผลในการเรียนขึ้นอยู่กับทัศนคติของนักเรียนชายหญิง กล่าวคือ โดยเฉลี่ยแล้วนักเรียนชายหญิงที่ชอบวิชาภาษาอังกฤษมีสัมฤทธิ์ผลในการเรียนโครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษสูงกว่านักเรียนชายหญิงที่ไม่ชอบวิชาภาษาอังกฤษ ในระหว่างกลุ่มที่ชอบวิชาภาษาอังกฤษ นักเรียนหญิงที่ชอบวิชาภาษาอังกฤษมีคะแนนสัมฤทธิ์ผลเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนชายที่ชอบวิชาภาษาอังกฤษ

4. เมื่อกำนวณหาร้อยละของนักเรียนทั้งหมดที่ทำข้อสอบแต่ละข้อฝึก และเรียงลำดับจากข้อที่มีนักเรียนทำผิดมากไปหาน้อย ทำให้สรุปโครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษที่เป็นปัญหาต่อสัมฤทธิ์ผลในการเรียนได้ดังนี้

1. Verb patterns (6, 11,12,23,31,38,45,48,56,57,63, 64,74,90,92,93,98,100,46,65,87)
2. Tenses and verb forms (24,43,66,77,78,88)
3. Some phrasal verbs (5, 75)
4. Sentence patterns (82 ; 26,27,32,37,55,58,80,83,86)
5. Comparison of adjectives and adverbs (7,14,18,41,54,71)
6. Some expressions (2,42)
7. Connectives (20,34,44,60,81)
8. Some hyphenated compounds (25,30)
9. Relative pronouns (85,89,50)
10. Uncountable nouns (47,72,76,94,96,97)
11. Use of some auxiliary verbs (4,59,70,79)
12. Miscellaneous (42,49,53,67,73,84,91,95)

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยในด้านความสัมพันธ์ระหว่างสัมฤทธิ์ผลในการเรียนโครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษกับปัจจัยอื่น คือ เพศและทัศนคติ พบว่า ความแตกต่างระหว่างเพศของนักเรียนชายหญิงไม่มีผลต่อสัมฤทธิ์ผลในการเรียน แต่ทัศนคติมีผลต่อสัมฤทธิ์ผลในการเรียน ซึ่งตรงกับสมมุติฐานข้อ 1 ส่วนสัมฤทธิ์ผลในการเรียน ปรากฏว่าต่างจากสมมุติฐานข้อ 2 กล่าวคือ นักเรียนมีสัมฤทธิ์ผลในการเรียนอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ

การวิจัยครั้งนี้ได้ผลต่างจากการวิจัยของจริยา ผลประเสริฐ¹ กล่าวคือ จริยา

¹จริยา ผลประเสริฐ, เรื่องเคิม.

พบว่า ความสามารถในการใช้โครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ทั้ง 3 แผนก คือ วิทยาศาสตร์ ศิลปะ และทั่วไป อยู่ในระดับปานกลาง แต่จากการวิจัยสัมฤทธิ์ผลในการเรียนโครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สายอาชีพ แผนกพัฒนวิชาการ ในโรงเรียนราษฎร์ ผู้วิจัยพบว่า สัมฤทธิ์ผลในการเรียนของนักเรียนดังกล่าวอยู่ในระดับต่ำ สาเหตุอาจเป็นเพราะความตั้งใจเรียน ความสนใจในวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนสายอาชีพ แผนกพัฒนวิชาการ ในโรงเรียนราษฎร์ มีน้อยกว่านักเรียนสายอื่น

ทางด้านทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ และความแตกต่างระหว่างเพศกับสัมฤทธิ์ผลในการเรียนโครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษ ผลการวิจัยตรงกับที่ชุมพล ปานเกตุ² วิจัยไว้ คือ นักเรียนที่ชอบวิชาภาษาอังกฤษมีคะแนนสัมฤทธิ์ผลเฉลี่ยในการเรียนโครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ไม่ชอบวิชาภาษาอังกฤษ ส่วนความแตกต่างระหว่างเพศไม่มีผลต่อสัมฤทธิ์ผลในการเรียนโครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษ

ข้อเสนอแนะ

สำหรับครู

1. จากการวิเคราะห์ปัญหาโครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษ พบว่า โครงสร้างไวยากรณ์ที่นักเรียนมีปัญหาในการใช้ ส่วนใหญ่เป็นโครงสร้างที่ไม่ซับซ้อนและเข้าใจยากเกินไปนัก ดังนั้นครูผู้สอนควรหาวิธีอธิบายให้นักเรียนเข้าใจ และปรับปรุงวิธีสอน เช่น นำวิธีการสอนแบบฝึกหัดกระสวนประโยค (Pattern Practice) มาช่วย เพราะนักเรียนบางคนบอกเหตุผลที่ไม่ชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษไว้ว่า ครูอธิบายบทเรียนไม่แจ่มแจ้ง ทำให้ไม่เข้าใจ และเกิดความรู้สึกเบื่อ อีกอย่างหนึ่ง วิธีสอนของครูเป็นแบบเก่า ครูอธิบายโครงสร้างและกฎเกณฑ์ของไวยากรณ์อังกฤษเป็นภาษาไทย ส่วน-

²ชุมพล ปานเกตุ, เรื่องเดิม.

นักเรียนเป็นเพียงผู้รับฟัง แต่ไม่มีโอกาสฝึกพูดหรือฝึกใช้โครงสร้างในประโยค นักเรียนจึงจำโครงสร้างไวยากรณ์ได้ไม่นาน

2. ครูควรรหาแบบฝึกหัดเสริมโครงสร้างที่เห็นว่ายาก เพื่อให้นักเรียนชิน เพราะมีโอกาสดีกฝนบ่อย แบบฝึกหัดเสริมและตัวอย่างที่ให้ควรใช้เนื้อความและศัพท์ที่สัมพันธ์กับวิชาชีพ เช่น การโฆษณาสินค้า และการต้อนรับลูกค้า นอกจากนี้ ควรสัมพันธ์กับชีวิตประจำวัน เช่น การเดินทาง การซื้อของ การพูดคุยต่อทางโทรศัพท์ การดำเนินชีวิต เป็นต้น

3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สายอาชีพ ส่วนใหญ่มีคะแนนสัมฤทธิ์ผลเฉลี่ยในการเรียนโครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษค่อนข้างต่ำ สาเหตุหนึ่งมาจากการไม่เห็นคุณค่าของภาษาอังกฤษ โดยคิดว่าเป็นภาษาต่างประเทศ นักเรียนจึงมุ่งสนใจหมวดวิชาชีพมากกว่า ครูควรรหาวิธีกระตุ้นให้นักเรียนสนใจและเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษมากขึ้น โดยชี้ให้เห็นคุณค่าของภาษาอังกฤษในการติดต่อธุรกิจการงานทั้งในและนอกประเทศ ในการสมัครเข้าทำงาน และในการศึกษาต่อในชั้นสูง

นอกจากนี้ครูมีส่วนที่ทำให้นักเรียนชอบหรือไม่ชอบภาษาอังกฤษ ดังนั้นครูพึงพิจารณาบุคลิกลักษณะของตนเอง นักเรียนไม่ชอบครูที่มีอารมณ์รุนแรงหรือดิ่งเครียดเกินไป ครูควรเป็นผู้ที่เข้าใจนักเรียน ถ้าครูสามารถทำให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อทั้งครูและวิชาภาษาอังกฤษได้ นักเรียนอาจเรียนได้ผลดีขึ้น

สำหรับผู้ที่จะทำการวิจัยต่อไป

1. การวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนสายอาชีพ ยังไม่มีใครทำไว้ก่อนเลย ผู้วิจัยใครเสนอแนะให้ทำการวิจัยเกี่ยวกับ

1.1 การเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนสายอาชีพแผนกอื่น เช่น แผนกช่างก่อสร้าง แผนกช่างยนต์

1.2 เปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลในการเรียนไวยากรณ์อังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สายอาชีพ ทุกแผนก

1.3 ทำการวิจัยเพื่อสร้างแบบฝึกหัดเสริม โดยเฉพาะโครงสร้างที่เป็น

ปัญหาในการใช้มาก แบบฝึกหัดควรเน้นการฝึกกระสวนประโยค (Pattern Practice) โดยอาจทำเป็นบทสนทนา

1.4 หากความสัมพันธ์ระหว่างการเรียนไวยากรณ์อังกฤษกับการเรียนศัพท์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สายอาชีพ

2. ข้อปฏิบัติที่ควรคำนึงถึงในการเก็บข้อมูล ผู้วิจัยควรเก็บข้อมูลจากตัวอย่างประชากรให้เสร็จก่อนการสอบไล่ประจำปีประมาณ 1 เดือน เพื่อสะดวกในการเก็บข้อมูลและการแก้ไขเพิ่มเติม อีกอย่างหนึ่งเพื่อไม่เป็นการรบกวนนักเรียนและโรงเรียนมากเกินไป

ช่วงเวลาที่เหมาะสมในการเก็บข้อมูล ไม่ควรเป็นชั่วโมงแรกของการเรียน ชั่วโมงก่อนรับประทานอาหารหรือชั่วโมงสุดท้าย เพราะ ชั่วโมงแรกนักเรียนมาไม่ครบ ชั่วโมงก่อนรับประทานอาหารและชั่วโมงสุดท้ายนักเรียนไม่ค่อยมีสมาธิในการทำข้อสอบ อาจทำให้ผลที่ได้คลาดเคลื่อน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย